

ضمیمه اخبار و گزارش های کارگری 16 آذر ماه 1404 (ویژه نامه روز دانشجو)

- سخنگوی دولت «فرار کرد»؛ دانشجویان یزد نگذاشتند شوی حکومتی ادامه پیدا کند!
- نصب پوستر اعتراضی به مناسبت روز دانشجو در پردیس سیدخندان دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی
- اخلاف دانشگاه در برنامه تریبون آزاد دانشجویان دانشگاه علامه طباطبائی
- بیانیه اعتراضی جمعی از دانشجویان دانشکده ادبیات علامه به مناسبت روز دانشجو
- بیانیه جمعی از دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی تهران در آستانه ۱۶ آذر: «۱۶ آذر متعلق به صدای مستقل دانشجویست، نه مسئولان عامل وضعیت موجود»
- بزرگداشت روز دانشجو در تجمع اعتراضی روزیکشنبه 16 آذر کارگران بازنشسته تامین اجتماعی شوش مقابل اداره تامین اجتماعی شهرستان
- به مناسبت روز دانشجو و با همکاری فعالین دانشجویی دانشگاه های شهر تهران، نشریه هم آوا منتشر شد.

- نامه احسان فریدی، زندانی سیاسی محکوم به اعدام به مناسبت روز دانشجو

- نامه ای امیرحسین مرادی به مناسبت روز دانشجو

۱۶ آذر ۱۴۰۴ با یاد یاران دبستانی احسان فریدی و احمد بالی

- نامه ای علی یونسی به مناسبت روز دانشجو و محکومیت حکم اعدام زندانیان سیاسی

مبارزه برای آزادی از ۱۶ آذر ۱۳۳۲ تا ۱۶ آذر ۱۴۰۴

- بیانیه انجمن فرهنگیان هرسین به مناسبت ۱۶ آذر روز دانشجو

- بیانیه انجمن صنفی معلمان کوردستان به مناسبت روز دانشجو (۱۶ آذر)

- سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه:

به مناسبت ۱۶ آذر، روز دانشجو، نماد ایستادگی، آگاهی و مقاومت

- بیانیه شورای بازنشستگان ایران بمناسبت روز دانشجو

"فرزند کارگرانیم، کنارشان میمانیم!"

*سخنگوی دولت «فرار کرد»؛ دانشجویان یزد نگذاشتند شوی حکومتی ادامه پیدا کند!

وی را با هو کردن از دانشگاه یزد بیرون کردند

در دانشگاه یزد، مراسم روز دانشجو تبدیل شد به صحنه رسوایی:
سخنگوی دولت وسط اعتراض‌ها و هو کردن دانشجویان، سخنرانی را نیمه‌کاره رها کرد و فرار کرد.
چند دقیقه بعد هم فقط با اصرار و التماس رئیس دانشگاه برگشت.
اما فضا همان بود: دانشجویان اجازه ندادند مراسم تبدیل به نمایش حکومتی شود.
دانشگاه خاموش نیست؛

سخنگویی دولت فرار را بر پاسخگویی به دانشجویان ترجیح داد.

#۱۶_اذر_روز_دانشجو_گرامی_باد

#دانشجو_بیدار_است_از_ظلم_بیزار_است

کانال صنفی معلمان ایران

***نصب پوستر اعتراضی به مناسبت روز دانشجو در پردیس سیدخندان دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی**

*اخلال دانشگاه در برنامه تربیون آزاد دانشجویان دانشگاه علامه طباطبایی

امروز یکشنبه ۱۶ آذر ۱۴۰۴، دانشجویان دانشگاه علامه طباطبائی یک تریبون آزاد مستقل دانشجویی برگزار کردند. در میانه برگزاری، دانشگاه برای مقابله به مثل اقدام به پخش نوحه و مولودی از بلندگوها کرد، اما دانشجویان بدون توجه به این اقدام به سخنرانی ادامه دادند.

در این تریبون، دانشجویان درباره مسائل صنفی دانشگاه، بحران محیط زیست، بحران اقتصادی، پیوند جنبش دانشجویی با جنبش زنان و کارگران، نقد سیاست‌های زن‌ستیزانه حکومت و نیز عدم همراهی وزارت علوم با روند بازگشایی تشکل‌های دانشجویی در دانشگاه‌های علامه، خواجه‌نصیر و بهشتی سخن گفتند.

***بیانیه اعتراضی جمعی از دانشجویان دانشکده ادبیات علامه به مناسبت روز دانشجو**

امروز یکشنبه ۱۶ آذر ۱۴۰۴، دانشجویان دانشکده ادبیات دانشگاه علامه طباطبائی، به مناسبت روز دانشجو با نصب پوستر و صدور بیانیه‌ای بازداشت و زندانی کردن دانشجویان را محکوم کردند. در این بیانیه آمده است که:

۱۶ آذر، یادآور ایستادگی تاریخی دانشگاهی در برابر سرکوب و بی‌عدالتی است؛ این روز بهما یادآوری می‌کند که دانشگاه، خانه پرسشگری و آگاهی است؛ جایی که هیچ قدرتی نباید صدای آن را با ترس و تهدید خاموش کند.

امروز در حالی که ۱۶ آذر می‌رسیم که نام بسیاری از دانشجویان در ردیف زندانیان با احکام سنگین و اعدام است.

تکرار چرخه‌ی سرکوبی که می‌کوشد صدا و جان را خاموش و فراموشی را آغاز کند. یاد این دانشجویان و رنجشان حقیقت زنده دانشگاه‌های ماست و اعتراض به بازداشت و حبس آنان ضرورتی آکادمیک، اخلاقی و تاریخی. ما این سرکوب را نه می‌بخشیم و نه عادی می‌کنیم.

در این روز نام و رنج دانشجویان زندانی را به یاد می‌آوریم تا روشن بماند:

دانشگاه تا زمانی دانشگاه است که صدای دانشجویانش در آن طنین‌انداز باشد. ما فراموش نمی‌کنیم که پشت این دیوارهای بلند و سرکوب خونین، افرادی را که به انتظار نشسته‌اند، رویاهایی را که محبوس شده‌اند و جان‌هایی را که تهدید کرده‌اند و گرفته‌اند

باشد که این هم‌صدایی، نه تنها در کلاس‌ها که در نوشته‌ها، در هنر، در جامعه و در هر نفس آزاده‌ای پناهگاه و پشتیبان دانشجویان باشد.

دانشگاه زنده است و ما هرگز صدای یاران نادیده را فراموش نخواهیم کرد.

***بیانیه جمعی از دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی تهران در آستانه ۱۶ آذر: «۱۶ آذر متعلق به صدای مستقل دانشجویست، نه مسئولان عامل وضعیت موجود»**

جمعی از دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی تهران روز جمعه ۱۴ آذر ۱۴۰۴ با انتشار بیانیه‌ای، ضمن اعتراض به فشارهای فزاینده بر جامعه دانشجویی، اعلام کردند که حضور مسئولانی که در شکل‌گیری شرایط کنونی نقش داشته‌اند در مراسم روز دانشجو (۱۶ آذر) را نمی‌پذیرند.

در این بیانیه آمده است:

"دانشگاه علوم پزشکی تهران باید بستر آموزش، پژوهش و همبستگی علمی باشد؛ اما در سال‌های اخیر با فشارهایی مواجه شده که کیفیت آموزش، امنیت روانی و حقوق پایه دانشجویان را به شدت تهدید کرده است."

دانشجویان به بازداشت همکلاسی‌های خود از جمله پویا قبادی و وحید بنی‌عامریان و همچنین در معرض حکم اعدام قرار گرفتن احسان فریدی اشاره کرده و این موارد را «نماد شرایط نگران‌کننده» توصیف کردند.

آنها همچنین از موج احضارها و تعلیق‌ها، افزایش سنگین شهریه و تجاری‌سازی آموزش، اختلال در برنامه‌های بالینی، ناایمنی خوابگاه‌ها، محدودیت‌های شدید اینترنتی (از جمله سیم‌کارت‌های سفید و تبعیض در دسترسی به منابع علمی) به عنوان عوامل اصلی مخدوش شدن فضای دانشگاهی نام بردند.

دانشجویان تأکید کردند: «حضور مسئولانی که در ایجاد این وضعیت نقش داشته‌اند در مراسم ۱۶ آذر – روز نمادین استقلال و نقد دانشگاهی – بدون پاسخ‌گویی شفاف به مشکلات آموزشی، رفاهی و امنیتی، نمی‌تواند نشانه گفت‌وگو باشد.»

در پایان بیانیه آمده است: «۱۶ آذر متعلق به صدای مستقل دانشجویان است؛ صدایی که خواستار ارتقای کیفیت آموزش، احترام به حقوق پایه و ایجاد فضایی امن برای نقد و یادگیری است. ما برای حفاظت از شأن دانشگاه و بهبود شرایط آموزشی و انسانی آن ایستاده‌ایم.»

این بیانیه در حالی منتشر می‌شود که طی ماه‌های اخیر موج جدیدی از فشارهای امنیتی و انضباطی بر دانشجویان دانشگاه‌های سراسر کشور مشاهده شده است.

***پنجمین روز دانشجو در تجمع اعتراضی روزیکشنبه 16 آذر کارگران بازنشسته تامین اجتماعی شوش مقابل اداره تامین اجتماعی شهرستان**

***به مناسبت روز دانشجو و با همکاری فعالین دانشجویی دانشگاه‌های شهر تهران، نشریه هم‌آوا منتشر شد.**

این نشریه با این هدف تهیه شده است که بتوان تمرکز بیشتری بر اهمیت اتحاد و فعالیت دانشجویی در ایران داشته باشیم. در به‌ثمر نشستن این نشریه، دانشجویانی از دانشگاه‌های مختلف دخیل بوده‌اند؛ تا سعی شود نگاه دقیق‌تری به اهمیت فعالیت دانشجویی صورت گیرد.

شاید این نوشتن‌ها، شروعی باشد بر شناخت هر چه بیشتر نقاط قوت و به‌خصوص نقاط ضعف جنبش دانشجویی، تا بتوان آن‌ها را بهتر از گذشته درک کرد و برای آن‌ها چاره‌اندیشی نمود.

***نامه احسان فریدی، زندانی سیاسی محکوم به اعدام به مناسبت روز دانشجو**

امروز یکشنبه ۱۶ آذر ۱۴۰۴، احسان فریدی، دانشجوی زندانی محکوم به اعدام، به مناسبت روز دانشجو، خطاب به دانشجویان نامه‌ای به شرح زیر نوشت:

به نام عدالت و آزادی

به مناسبت گرامی‌داشت شانزدهم آذر، روز دانشجو، که آن روز در ادامه کودتای ننگین بیست و هشت مرداد چکمه‌پوشان محمدرضا پهلوی برای خوش خدمتی به اربابان خود با کشتار دانشجویان را سرکوب کردند تا آخرین روزنه ی امید برای آزادی را کور کنند، سلام و درود می‌فرستم به همه دانشجویان و اساتید شجاع سرزمینم؛ کسانی که در زیر سایه سنگین سرکوب و بی‌عدالتی، فریاد را انتخاب کرده و همچنان مشعل آگاهی را روشن نگه داشتند. امروز نیز شاهدیم مثلث شوم ارتجاع، استبداد و استعمار، این سه ضلع کهنه اما همچنان فعال تاریخ، می‌کوشند با چهره‌ای نو و شعارهای فریبنده بار دیگر حق مردم را مصادره کنند؛ همان کسانی که زمانی با گلوله بر سینه‌های دانشجویان شلیک کردند، حال می‌خواهند با کمک موشک و بمب و هواپیمای قدرت‌های خارجی نسخه‌ای تازه از

آزادی برایمان بنویسند . اما ما نیک می‌دانیم که آزادی از بیرون تحمیل نمی‌شود؛ بلکه تنها از دل ایمان و اراده همین دانشجویان و مردم سرزمین‌مان زاده خواهد شد.

به یاران دبستانی‌ام، از دانشگاه تا زندان‌ها، در هر رشته و هر مقطعی می‌گویم: معیار سنجش ما نه عنوان‌هاست و نه مدرک‌ها؛ تنها ایستادگی ماست که نشان خواهد داد از این آزمون چگونه بیرون آمده‌ایم. یاران دبستانی، شما امیدهای زنده این سرزمینید. آینده ایران را شما خواهید ساخت؛ شمای که به آزادی ایمان دارید ، حقیقت را به معامله نمی‌گذارید و در سخت‌ترین لحظات، راه ایستادن را بر فراموشی و سازش ترجیح می‌دهید.

اگر توانسته‌ایم در روزهای تلخ زندان دوام بیاوریم، به‌خاطر شما بوده است؛ به‌خاطر همدلی‌تان، به‌خاطر اینکه نشان دادید هنوز در این خاک، دل‌هایی می‌تپد که زیر بار ظلم خم نمی‌شوند و در برابر تحقیر انسانیت خاموش نمی‌مانند. محکم بمانید، که ایران فردا نه از دل فرمان‌ها و حصارها، بلکه از ایمان شما به کرامت انسان زاده خواهد شد. آینده را شما می‌نویسید؛ شما که حتی در بند، آزادتر از آنانی که آزادی مردم را به بند کشیده‌اند.

***نامه‌ی امیرحسین مرادی به مناسبت روز دانشجو**

۱۶ آذر ۱۴۰۴ با یاد یاران دبستانی احسان فریدی و احمد بالدی

در میانه‌ی نیمه اول قرن بیست و یکم و پس از ۷۲ سال از سرکوب خونین دانشجویان دانشگاه تهران توسط رژیم شاه، حکومت اعدامی نیز به شیوه های گوناگون سعی در سرکوب دانشجویان دارد. از احسان فریدی که همچنان در خطر اعدام است تا احمد بالدی که به جان آمد و به زندگی خود پایان داد و دستگیری دانشجویان در همدان.

حکومت اعدامی اما در ضعیف‌ترین موقعیت تاریخی خود و در مواجهه با بحران‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی، روی به اعدام های فزاینده و قتل عام گونه آورده است؛ به نحوی که رگوردهای خود را یکی پس از دیگری می‌شکند. چون این تنها عرصه‌ای است که با همکاری قوای سه‌گانه و دستور رهبری، باید در آن پیشرفت روزانه داشت، مبدا با کند کردن تیغ سرکوب، اثری از حکومت استبدادی‌شان باقی نماند و مردم به خود آیند و حاکمیت را حق خود بدانند و دوشادوش هم بر آن اصرار ورزند.

به راستی کدام ضمیر پاک و وجدان آزاد انسانی است که با هر اعدام یک بار نمیرد و زنده شود و تا کی باید شنید و دم برنیاورد؟ که هزار هزار مادر، داغدار جگرگوشه‌اش شده است و بازگشت فرزندش رویایی ناممکن!

در پاسخ به شرایط موجود چه باید کرد؟

آیا باید همچون منتظران ظهور، در آرزوی گسیل موشک و پهپاد از کشور های خارجی باقی ماند؟ که در این صورت همچون جنگ اخیر آزادی برای مان به ارمغان نخواهد آمد.

آیا باید در انتظار اصلاح و یا استحالتهی رژیم قتل عام نشست و فقر و بی‌عدالتی و تبعیض و بی‌آبی و بی‌برقی را نظاره کرد؟ که در این صورت نیز نزدیک به نیم قرن غارت از سفره مردم در جلوی دیدگانمان است و تغییر خود به خودی حاکمان غیر ممکن.

و یا باید دست از سکوت و بی‌عملی برداشت و با تمام توان برای ایجاد تغییر کوشید؛ که دموکراسی از آسمان نازل نمی‌شود و چه کسانی جز جوانان و دانشجویان اند که قادر اند چشم انداز زیبای ایران آزاد را تحقق بخشند.

نسلی که در ۴۰۱ نیز خروش آتشفشان خشم مردم ایران از دریچه‌ی آن‌ها نمایان شد و پیکره‌ی دیکتاتوری و استبداد را لرزاند.

امروز نیز دانشگاه می‌تواند همچون سالیان قبل در مقابل مستبدین جلودار اعتراضات باشد. شما ای یاران حاضر در کلاس‌های درس، فریادهای شما پاسخ این رنج بی‌پایان است! در زمستان وطن عزم بهار باید کرد!

۱۶ آذر عهدنامه‌ای میان نسل‌های ایستاده علیه استبداد در راه آزادی است و باید بر این عهد پای فشرد و تاریکی را عقب زد.

امیرحسین مرادی، زندان اوین، آذر ۱۴۰۴

***نامه‌ی علی یونسی به مناسبت روز دانشجو و محکومیت حکم اعدام زندانیان سیاسی**

مبارزه برای آزادی از ۱۶ آذر ۱۳۳۲ تا ۱۶ آذر ۱۴۰۴

تقویم نشان می‌دهد آخرین ماه پاییز، فصل مدرسه و دانشگاه، روزها را به زمستان می‌دهد، اما پشت میله‌های زندان که قرار است همیشه زمستان باشد خبری از یاس و سردی نیست. حالا که روزهای دوری از دانشگاه و آن رویاهای بلند پروازانه علمی، از دو هزار روز گذشته است، به درس‌های زندان و زندانیان مقاوم نگاه می‌کنم. چگونه می‌توان در این زمستانی‌ترین جغرافیا مغلوب زمستان نشد؟ چگونه تن نداد به سرکوبی که می‌خواهد انسان را تحقیر و خواسته‌های آن را به حدی تقلیل دهد که فراموش کند آنچه از او سلب شده، حق اساسی او، آزادی است.

اما این پرسشی نیست فقط برای ما زندانیان، زیرا حکومت‌های دیکتاتوری نیز زندان‌هایی به وسعت کشور می‌سازند، با زندانبانانی که در این تاریخ طولانی از استبداد کوشیده‌اند تا مردم را تحقیر و خواسته‌های آنان را کوچک کنند تا مبدا برای به دست آوردن اساسی‌ترین حقشان، یعنی آزادی، تلاش کنند. حکومت‌هایی که پی در پی کشور را تبدیل به زندان کرده‌اند. زندان‌هایی با رنگ و قالب‌های مختلف، هر چند که شاید روزگاری زندان بهتری داشتیم اما ننگ بر اینکه آنقدر تحقیر شویم که فراموش کنیم آنچه از ما سلب شده آزادی تعیین سرنوشت خودمان است. ننگ بر اینکه فراموش کنیم انسان‌هایی آزاد هستیم نه رعیت‌هایی محتاج ارباب و ننگ بر اینکه اعتماد به نفس‌مان را از دست بدهیم و به انتظار قدرت‌های خارجی بنشینیم تا شاید زندانبان بهتری بیآورند!

اما پاسخ در این جغرافیای زمستان‌زده چه ایران باشد و چه زندان، تنها یک چیز است: مبارزه!

مبارزه، همان رهایی انسان مبارز، همان آتش سوزان تاریخ و همان گوهر استثنایی تاریخ معاصر ایران در منطقه‌ای پر از استبداد است. مبارزه همان چیزی است که نگذاشته است در زمستان استبداد و در پشت میله‌های زندان سرما چیره شود.

و دانشگاه همواره قلب تپنده این مسیر پر رنج آگاهی منتج به مبارزه بوده و هست. از میان گلوله‌های مزدوران شاه تا گلوله‌هایی که در قیام ۱۴۰۱ از جیرمخواران بسیجی به دانشجویان شلیک شد.

از میان فریاد یا مرگ یا مصدق تا دفن توهم اصلاحات با شعار “اصلاح طلب اصولگرا دیگه تمومه ماجرا” تا مرز راستین بین استبداد و آزادی با شعار “مرگ بر ستمگر چه شاه باشه چه رهبر” گذر کرده است، اما مشعلش هیچگاه زمین نیفتاده است و در شعله‌های فروزان پیکر احمد بالدی علیه فقر و ستم و تا ایستادگی هر لحظه احسان فریدی، دانشجوی ۲۲ ساله، زیر طناب مرگ می درخشد.

اکنون دانشگاه، این فروزنده قلبی که بسیار هم زخمی است در فضای تاریک استبداد زده که دهان‌ها را هم می‌بویند، مسئولیت تاریخی بزرگی بر دوش دارد؛ سخت اما امکان‌پذیر!

یاران نادیده‌ام، به همدیگر نگاه کنید، قلب‌های شما منبع اراده و عزم برای این مسئولیت است. این آینه قلب‌هایتان را روبه روی هم بگذارید تا از اراده تغییر، توفانی از شورش و عصیان به پا کنید. و این همان پیام نهفته در روز دانشجو است که با خون سه یار دبستانی‌مان همچنان می‌درخشد. درخششی که نوید بهار آزادی و آبادی ایران است.

علی یونسی، زندان قزلحصار، آذر ۱۴۰۴

***بیانیه انجمن فرهنگیان هرسین به مناسبت ۱۶ آذر روز دانشجو**

دانشجو یک توان واقعی است که موقعیت کنونی امور را، که برساخته قدرت حاکم است با عصیان، پرسشگری و خرد از میان بر می‌دارد.

این رخدادی بود که در آذر ۱۳۳۲ علیه دیکتاتوری حاکم رقم زده شد.

حاکمیت استبداد در کشور ما برچیده نشده است، تداوم و عمق آن در اکنون جامعه ما انکار ناشدنی است.

تداوم مبارزه علیه هر نوع استبداد نیز در حوزه دانشجویی زنده و پویاست.

پیشرو بودن دانشجویان آگاه و مبارز علیه فقر و نابرابری‌های اجتماعی و همگامی آنان با جنبش‌های اجتماعی مردم تحت ستم، امید رهایی را افزون ساخته است.

امروز، ستم‌های سیستماتیک اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی بیش از هر زمانی توسط قدرت حاکم، علیه تمامی اقشار مردم، زنان، کارگران، کشاورزان، بازنشستگان، معلمان، دانشجویان، پرستاران و... خود را نمایان ساخته، و کلیت زندگی را به نیستی نزدیک کرده است.

انجمن فرهنگیان هرسین ضمن گرامیداشت روز دانشجو و همگامی با دانشجویان مبارز، بر این باور است که راه رهایی از این وضعیت سیاه، همگرایی و اتحاد ستمدیدگان و طردشدگانی است که حاکمیت آنان را از زیستن حداقلی دور ساخته است.

ما ضمن همراهی با دانشجویان مسئولی که با درایت و عقلانیت، مبارزه برای رهایی از بندگی و ستم، و نیز ایجاد بستری برابر برای رشد زندگی همگان تلاش می کنند، خواهان بازگرداندن دانشجویان اخراجی و آزادی تمامی دانشجویان زندانی هستیم و یاد و خاطره تمامی دانشجویانی که جان خود را در راه آزادی فدا کردند گرامی می داریم.

انجمن فرهنگیان هرسین

۱۶ آذر ۱۴۰۴

***بیانیه انجمن صنفی معلمان کوردستان به مناسبت روزدانشجو (۱۶ آذر)**

روز دانشجو روز دانایی، پرسشگری، نقد، روشنگری و پیکار با هرگونه نظم و ایدئولوژی مسلط بر جامعه و دانشگاه است. ۱۶ آذر، این روز بزرگ همواره یادآور رشادت دانشجویان آزادیخواه در عرصه مبارزه برای دموکراسی بوده و در روند طولانی هفتاد ساله به نماد مبارزه بر علیه ستم و سرکوب تبدیل گشته است. گرچه ۱۶ آذر ۱۳۳۲ و حوادث پیرامون آن معلول بی عدالتی و خودکامگی رژیم ستمگر پهلوی بود اما تداوم مبارزات دانشجویی پس از سقوط رژیم پهلوی، نشانگر استمرار اوضاع و نابرابری های اجتماعی پس از انقلاب بود. سیستمی که با شعارهای آزادی، برابری و برقراری عدالت روی کار آمد به مرور وعده ها و شعارهای خود را فراموش کرد و بی عدالتی، ستم و اختلاس در ساختار اداری و ارکان قدرت نهادینه شد. مردم روز به روز زیر بار فقر و نابرابری له می شوند و تشدید تبعیض های مذهبی، ملی، قومی و طبقاتی و سرکوب ابتدائی ترین خواسته های شهروندان به رفتار معمول حاکمان تبدیل شده است.

جنبش دانشجویی علیرغم همه فراز و فرودهایش، به عنوان برآیند این قشر آگاه و روشنفکر جامعه، علاوه بر اعتراض به شرایط نامناسب و خفقان آور دانشگاه، همواره کوشیده حامی مبارزات سایر بخش های جامعه باشد. در سال های اخیر دانشجویان از اعتراضات به حق کارگران، بازاریان، پرستاران و کشاورزان گرفته تا جنبش عدالت خواهی معلمان حمایت و پشتیبانی نموده اند و در چندسال اخیر مجددا خود دانشگاه به کانون پرسشگری، نقد و مطالبه گری تبدیل شده است.

در حالی که پیشواز روز دانشجو می رویم که حاکمیت از بیم افروخته شدن شعله نارضایتی ها، با تمام قدرت سعی در سرکوب همه گروه ها و جریانات مطالبه گر از جمله زنان، کارگران، پرستاران، معلمان و دانشجویان داشته و دارد. همچنانکه دانشجویان زیادی در چند سال اخیر متحمل انواع متفاوتی از فشار و هزینه شده و عده زیادی مجبور به ترک وطن شده اند.

انجمن صنفی معلمان کوردستان ضمن تبریک ۱۶ آذر به همه دانشجویان حق طلب و آزاداندیش، هرگونه سیاست و رفتار غیرقانونی و غیرانسانی، تهدید، توییح، اخراج و زندانی نمودن دانشجویان و اساتید را محکوم نموده و امید دارد جامعه دانشجویی با تقویت روحیه آرمان گرایی و ظلم ستیزی،

همسو با سایر اقشار جامعه و بلکه پیشروتر و جدی‌تر، رسالت تاریخی و اجتماعی خود را به انجام برساند و در خلق آینده و جامعه‌ای آزاد، آباد و دموکراتیک ایفای نقش کند.

این انجمن، هوشیاری و شجاعت دانشجویانی که سنگر علم، آگاهی و مقاومت در دانشگاه را حفظ کرده‌اند، می‌ستاید و حمایت و همراهی خود را از جامعه دانشجویی و مطالبات برحق آنها اعلام می‌کند. همچنین از حاکمیت می‌خواهد که دانشجویان زندانی را آزاد نموده و به تداوم فضای امنیتی و دخالت نیروهای بیگانه با علم و عالم دانشجویی در دانشگاه پایان دهد.

انجمن صنفی معلمان کوردستان (سقز و زیویه، سنندج، مریوان و سروآباد)

۱۵ آذرماه ۱۴۰۴

***سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه:**

به مناسبت ۱۶ آذر، روز دانشجو، نماد ایستادگی، آگاهی و مقاومت

۱۶ آذر، روز دانشجو، نماد ایستادگی، آگاهی و مقاومت جنبش دانشجویی از دهه‌ی ۳۰ تا امروز، و نماد مبارزه‌ی ضد استبدادی، ضد سلطه‌طلبی و ضد استعمار است.

جنبش مستقل و مبارز دانشجویی همواره در صف مقدم مبارزه با استبداد، تبعیض و نابرابری ایستاده است. این روز، نه فقط روز دانشجویان، بلکه روز همبستگی همه‌ی نیروهای آزادی‌خواه و عدالت‌طلب است؛ روزی که صدای کارگر و دانشجو در هم می‌آمیزد و پژواک آن نویدبخش آینده‌ای رها از ستم و استثمار است.

واقعیت این است که بخش عظیمی از دانشجویان خود یا کارگرند و یا متعلق به خانواده‌های کارگری. مشکلات و سختی‌های کارگران، از جمله دستمزدهای زیر خط فقر، گرانی و تورم نجومی، بیکاری و بی‌تأمینی، و سرکوب و اذیت و آزار نهادهای امنیتی، درد مشترک کلیت طبقه‌ی کارگر و فرزندان کارگران، از جمله در میان خیل عظیم دانشجویان است.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، از ابتدای بازگشایی تاکنون همواره از حمایت دانشجویان آگاه و پیشرو در دانشگاه‌های تهران و دیگر شهرها برخوردار بوده است و خود را نیز همواره در کنار دانشجویان عزیز و جنبش مستقل و آزادی‌خواه و برابری‌طلب دانشجویی دانسته است. سندیکا به‌خوبی می‌داند که این هم‌سرنوشتی تصادفی نیست. مقاومت و مبارزه با ساختارهایی که انسان را به ابزار سودآوری و فساد و تبعیض بدل کرده‌اند؛ ساختارهایی که با سرکوب، زندان، بیکاری و فقر می‌کوشند صدای اعتراض را خاموش کنند، کارگران، معلمان، پرستاران، دانشجویان و تمامی زحمتکشان را در کنار هم قرار می‌دهد.

در ۱۶ آذر، هم‌صدا با جنبش دانشجویی، خواهان آزادی بی‌قید و شرط همه‌ی دانشجویان زندانی و کلیه‌ی فعالین کارگری، معلمی و مدنی که تنها به جرم دفاع از حقوق اولیه‌ی خود و مردم محروم در بندند، هستیم. همچنین، ما خواهان لغو فوری مجازات اعدام هستیم. جامعه‌ای که به‌جای پاسخ به مطالبات برحق مردم، به زندان و طناب دار متوسل می‌شود، راهی جز تباهی نمی‌پیماید.

اتحاد کارگر و دانشجو، اتحاد همه‌ی اقشار تحت ستم و برابری‌طلب می‌تواند در برابر سرکوب ایستادگی کند و برای ساختن جهانی انسانی‌تر، آزادتر و عادلانه‌تر گام‌های مؤثرتری بردارد. همان‌طور که همواره گفته‌ایم، چاره‌ی کارگران و کلیه‌ی زحمتکشان وحدت و تشکیلات است.

۱۶ آذر بار دیگر فرصتی است برای تجدید عهد با آرمان‌های آزادی، برابری و کرامت انسانی؛ و یادآوری دوباره‌ی ضرورت نگاه به ریشه‌ها، ضرورت تکیه بر نیروی جمعی خود، ضرورت تشکیلیابی، و امید بستن به خود - نه به هیچ حکومت و ابزارهای حکومتی، چه داخلی و چه خارجی.

زنده باد همبستگی کارگر و دانشجو

زنده باد ۱۶ آذر، روز دانشجو - روز مقاومت و آگاهی

به امید برقراری عدالت و صلح در سراسر جهان

چاره‌ی کارگران و زحمتکشان وحدت و تشکیلات است

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۱۶ آذر ۱۴۰۴

***بیانیه شورای بازنشستگان ایران بمناسبت روز دانشجو**

"فرزند کارگرانیم، کنارشان میمانیم!"

جنبشهای مطالباتی بدون حمایت مستمر از یکدیگر به نتایج تاثیرگذار درمقیاس اجتماعی نخواهند رسید.

۱۶ آذر در تاریخ مبارزات دانشجویان ایران روز اعتراض و مقاومت در مقابل سرکوبگران حکومت های استبدادی و مستبد سیاسی است.

فضای دانشگاه ها چه در دوران پادشاهی و چه در دوران کنونی شاهد رویارویی مداوم نیروهای پیشرو تحول خواه با قدرت محافظه کار حاکم بوده . رویارویی پر فراز و نشیبی که با اعمال سیاست های کنترلی و محدود کننده و گاه با سرکوب خشن، بازداشت و حبس و قتل دانشجویان مواجه گشته ولی هیچگاه از حرکت و پیشروی باز نایستاده است.

"حمله گازانبری" و "لوله کردن دانشجویان" نیروهای سرکوب به دانشگاه یادممان نرفته، همچنین دستاورد شعار " اصلاح طلب ؛ اصولگرا دیگه تمومه ماجرا" که از دل مبارزات دانشجویان بیرون زد و زبان همه مردم شد همچنان کاربرد موثر خود را در مبارزات نه به وضعیت موجود نشان می‌دهد.

اخراج و ستاره دار کردن دانشجویان، انتصاب های سیاسی رؤسا، مدیران وابسته و امنیتی در راس دانشگاهها، تقویت و دست باز نهادهای حراست برای کنترل، تهدید و سرکوب، وضعیت نابهنجار خوابگاه ها و سلف سرویس، پولی کردن آموزش و فشار اقتصادی به خانواده ها ، بیکاری گسترده و بی افقی فارغ التحصیلان برای تامین نیازهای زندگیشان، آنها را در مجموعه کلان طبقه کارگری

قرار داده است که مطالبات مشترک و همپوشانی دارند و به این لحاظ است که کارگران شاغل و بازنشسته بدرستی از جنبش دانشجویی و مطالبات پیشرو آنان حمایت کرده و می‌کنند..

در شرایط و فضای کنونی جامعه ایران ، دانشجویان تاثیرگذاری خود را با گره زدن مطالبات شان به زندگی اجتماعی و خواست عمومی مردم به پیش برده و این همبستگی را با شعار " دانشجوی زندانی، فقر، فساد، گرانی " بیش از پیش اعلام نموده اند.

در متن و در وجوه مختلف جنبش " زن، زندگی، آزادی" حضور تاثیر گذار دانشجویان آنقدر قوی بود که حکومت، تیغ اخراج و دستگیری استادان و دانشجویان را تیزتر کرد ولی آنان همواره در کنار مردمشان ایستادند و از دل زندان‌ها صدای رسایشان را میشنویم که علیه اعدام و علیه سرکوب مردم ایستاده و قدمی به عقب برنداشته اند.

جنبش دانشجویی نوک کوه یخ و شاخصی برای مصاف های بزرگتر و پایه ای تری از تلاطمات سیاسی اجتماعی ست .

سیستم آموزش و پرورش کنونی با رویکرد خصوصی سازی و "غیرانتفاعی" کردن آموزش در سطوح پیش از دانشگاه، باعث دور شدن اکثریت مردم از امکانات آموزشی مدرن و رایگان و موجب محروم شدن دانشجویان اقشار کم درآمد برای راهیابی به مراکز آموزش عالی شده است .

سیستم آموزش و تحصیلات کنونی جدا از مضمون و ماهیت آن، بلحاظ ساختاری هر چه بیشتر به سمت نابرابری تحصیلی و طبقاتی شدن آموزش پیش میرود .

۱۶ آذر امسال را با شعار دسترسی و بهره مندی عمومی به آموزش مدرن و رایگان در تمام سطوح تحصیلی که مطالبه ای پایه ای، ضروری و همگانی ست، گرامی میداریم.

شورای بازنشستگان ایران

۱۶ آذر ۱۴۰۴

akhbarkargari2468@gmail.com